

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Foranstaltninger til Bekæmpelse af Tuberkulose hos Fjerkræ.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5791; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 4992).

Sagen sættes til Forhandling.

J. P. Jensen: Paa mit Partis Vegne har jeg den Ære at anbefale det foreliggende Lovforslag om Bekæmpelse af Tuberkulose hos Fjerkræ. Det er et i høj Grad betimeligt Forslag, der her fremsættes. Tuberkulose hos Fjerkræ er en Sygdom, der i de senere Aar har bredt sig stærkt; rimeligvis i Forbindelse med, at netop Fjerkræhold er saa stærkt udbredt. Jeg tror, Fjerkrætuberkulose er den Form af Tuberkulose, man lettest er i Stand til at bekæmpe under de nuværende Forhold, og saafremt Sagen tages alvorligt op til Behandling mellem Producenterne, vil det neppe være ret mange Aar, før man har bekæmpet Tuberkulosen hos Fjerkræ saaledes, at den kun findes ganske enkelte Steder.

Betingelsen herfor er imidlertid ikke alene, at man faar konstateret, at Sygdommen er til Stede, man maa ogsaa gøre noget for at udrydde den. Hvis man tager friske Æg, Æg fra sunde Besætninger, udruger dem i Rugemaskiner og lader Kyllingerne opelske ved kunstige Mødre, saa er al Smittefare udelukket. Hvis Dyrene, naar de er udviklede, igen færdes paa Omraader, hvor Smitten har været, enten i Hønsehusene eller i den Jordbund, Dyrene har gaaet paa, maa der naturligvis i Forbindelse med de Foranstaltninger, her er omtalt, foretages betryggende desinficerende Foranstaltninger, og for Brugen af Vedkommende saaledes, at Dyrene ikke kommer paa de Omraader, hvor de smittede Dyr har gaaet.

Jeg tror ikke, det er nok, at man stiller Diagnosen og udskyder de syge Dyr, sprøjter dem og faar Reaktion og, hvis de viser sig at have Tuberkulose, dræber dem,

saa længe man ikke samtidig sikrer sig, at de Dyr, der ikke viser nogen Reaktion, fuldstændig afsondres. Jeg tror, de allerfleste Fjerkræejere, naar der er konstateret Tuberkulose i en Del af deres Besætning, langt hellere gaar ind paa at slaa hele Besætningen ned, fordi man i Løbet af et halvt Aar eller tre Fjerdingaar kan have en helt ny Besætning igen; man slaar hele Besætningen ned og lader hengaa et halvt Aars Tid eller mere, saaledes at man er sikker paa, at Tuberkelbacillen ude i Naturen, hvor den ligger i Hønsegaarden, er dræbt, saa kan man med Tryghed indføre nye Dyr, idet man benytter Udrugningsmaskiner og kunstige Mødre.

Noget andet er, at det i Lovforslaget foreslaas, at man kan faa tilstaaet gratis Tuberkulin, naar man foretager de af Landbrugsministeriet foreskrevne Foranstaltninger. Jeg tror godt, dette kan have sin store Betydning. Der er jo mange Mennesker, der gerne vil have det gratis, men naar en Mand har en Del Fjerkræ og det er en Indtægtskilde for ham, saa synes jeg, det var meget naturligt, om han selv bekostede Udgiften, eller om han, naar han ad anden Vej — f. Eks. naar han slagtede Dyrene — konstaterede, at Tuberkulosen var til Stede, derefter foretog de nødvendige Foranstaltninger og udryddede hele Besætningen. Det er nu ikke noget stort Spørgsmaal, og jeg skal anbefale Landbrugsministeriets Forslag om gratis Tuberkulin. Det er vel ogsaa Mening, at der skal ydes nogen Hjælp til Dyrlæge, ligesom man yder Hjælp til Tuberkulin og Dyrlæge ved Diagnosticering af Tuberkulose hos de andre Husdyr.

Det er udmærket, som der staar i Lovforslaget at Fjerkræet underkastes Dyrlægeeftersyn, naar det er slagtet, for at konstatere, om det er tuberkuløst, saaledes at man kan se, om Dyrene er anvendelige til Menneskeføde. Ligeledes er det godt, at det er indført i Lovforslaget, at hvad der ikke er anvendeligt til Menneskeføde, skal tilintetgøres.

Som Forholdene nu er, er det i umaadelig mange Tilfælde noget Bras, der sendes ude fra Producenterne ind til Forbrugerne, det er Dyr, der næsten ikke er andet tilbage af end Tuberkulosen — saa afmagrede kan de jo blive at man ikke ser en Muskel skabt paa dem —, men de gaar ind til almindelig Behandling og spises omkring i Byerne; paa Landet kender man dem jo nogenlunde og kan værges sig mod dem. Men Handelsmænd opkøber Masser af Dyr af netop denne Beskaffenhed, som jeg her